

РЕШЕНИЕ

№ 3536

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3657** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място], чрез юрк. И., срещу Решение № ППН-01-1777/08.11.2021г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която жалбата на И. Е. Ц. се обявява за основателна спрямо [фирма] и се разпорежда на дружеството в 1-месечен срок да предприеме подходящи организационни и технически мерки за обработване на личните данни (т. 1, 3 и 5 от решението).

Жалбоподателят посочва, че неправилно комисията е възприела, че дружеството не е взело мерки за опазване на личните данни като са предоставени записи от видеокамера от лице, заснемащо монитора с визуализирани данни от самата камера. Напротив, в договора с [фирма] жалбоподателят е дал инструкции относно техническите и организационните мерки за сигурност, които да се спазват при обработване на лични данни – Приложение №1 към договора. В процедурата за видеонаблюдение е посочено, че е забранено заснемане на снимка или print screen от екрана на записващото устройство, както и филмирането на изображенията от такъв екран. Дружеството не е предоставило видеозаписи на трети лица, нито е осъществил нерегламентиран достъп до съхраняваните записи. Поради това правилно комисията е заключила, че става въпрос за злоупотреба със служебен достъп от страна на трето лице, за което обаче жалбоподателят не може да носи отговорност. Администраторът не може да носи отговорност за действията или бездействията на други лица в противоречие с неговите инструкции, които те са извършили по собствен

почин. Това не е обсъдено от комисията въпреки задължението ѝ по чл. 36, ал.3 от АПК. На следващо място при обсъждане на въпроса дали взети то дружеството технически и организационни мерки са адекватни, комисията не е съобразила оценката на риска за правата на субектите на лични данни. Доколкото не се предвижда обработване на конфиденциална или чувствителна информация за тези субекти, дружеството е приело риска от обработване на данните за тях като нисък с оглед възможния ограничен неблагоприятен ефект при евентуалното им разкриване. В този смисъл са и предвидените мерки за защита на личните данни. Предприемането на по-засилени мерки би довело до нарушаване на права на субекти от уязвими групи и до прекомерни разходи. В случая това би се постигнало чрез монтиране на камера в стаята, в която са инсталирани системите за видеонаблюдение, което ограничава правата на служителите, работещи с тях. Администраторът не може да контролира поведението на трети лица, още повече че охранителите не са негови служители. Комисията не е анализираща оценката на риска, извършена от жалбоподателя, и не е посочила кои рискове не са оценени правилно и какви мерки биха били подходящи. Не е разпитала и охранителите, извършвали дейност по охрана през м. ноември 2019г., нито е поискала записа от медията, в която е бил излъчен. Поради това фактите по делото са останали неизяснени в цялост. Не е установена и датата на извършване на нарушението. Това не е нито датата, в която онлайн медия е публикувала запис от видеокамерата, нито датата, на която е направен видеозаписът от охранителната камера. Освен това е възпрепятствана възможността да се установи съдържанието на записите, тъй като дружеството е уведомено за започналото пред комисията производство след изтичане на 2-месечен срок за съхранение на видеозаписите. Жалбоподателят е извършил и вътрешна проверка по случая, резултатите от която са сведени до знанието на комисията. Поради това се иска отмяна на процесното решение в оспорената част. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по съществуващото на спора, в които се претендира и присъждане на разноските по делото.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно призована, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - И. Е. Ц., редовно призован, се явява лично и изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, Административен съд София – град приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по жалба на И. Е. Ц. с рег. № ППН-01-1777 от 18.11.2019г. за неправомерно обработване на личните му данни от страна на [фирма] на 10.11.2019г. в статия, публикувана на уеб сайт <http://drujba2.blogspot.com>, озаглавена „Б. Ц. внася сигнал и видео с кмета И. Ц., фактите отиват в МС“. В статията са показани записи от охранителни камери на супермаркет „Т М.“, @8@[жк], до [жилищен адрес] - собственост на [фирма]. Същевременно на сайта си дружеството изрично е посочило, че в обектите си има система за видеонаблюдение, посредством която създава видеозаписи, които съдържат лични данни на посетителите за човешкия образ и характерните им черти. Към жалбата е приложен констативен протокол, съставен от нотариус на 11.11.2019г. за съдържанието на сайт <http://drujba2.blogspot.com>, и са направени разпечатки от

същия. На тях се виждат видеа, над които фигурира текст: „видео записи от балотажа, на който кандидатът за кмет на район „Искър“ И. Ц. контактува, организира и координира дейности с тартори на ромите и криминално проявени лица. Приложени са още диск с 5 видеа, извадка от търговския регистър по партията на дружеството и разпечатка от Политика за поверителността във връзка с програма „Б.“.

КЗЛД е уведомила [фирма] за откритото административно производство и е указала да изпрати становище и всички относими доказателства. В становище на дружеството от 03.02.2020г. е посочено, че същото не е предоставило видеозаписи на трети лица и няма информация за неоторизиран достъп до съхраняваните записи от системата за видеонаблюдение към датата на публикациите и след това. Дружеството не разполага с технически средства да установи дали и кой от лицата със служебен достъп до тези камери е извършило злоупотребата като е предоставил записите на медията. Дружеството е въвело технически и организационни мерки за защита на личните данни чрез охраната им, оценило е риска от злоупотреба с оглед факта, че става въпрос за публично място – търговски обекти, има налични обозначителни табели, и несъбирането на чувствителни данни за религиозни, политически убеждения, сексуална ориентация и др., които не се огласяват публично. Независимо от това дружеството е започнало процедура за преразглеждане на мерките и оценка на риска. Към становището са приложени скици и снимки на конкретния търговски обект, от където са разпространените видеозаписи, утвърдената в дружеството Процедура за видеонаблюдение и Политика за поверителността във връзка с видеонаблюдението. Допълнително по електронна поща е изпратена и Оценка на въздействието относно защита на данните в дружеството при видеонаблюдение, утвърдена през септември 2019г.

В писмо от 21.02.2020г. дружеството е приложило допълнително договор за физическа охрана от 10.03.2016г. с [фирма] с удължен срок до 31.12.2020г., договор за обработване на лични данни със същото дружество от 08.05.2018г. и списък с информация за позицията на всяка камера в проверявания обект със спецификация на камерите.

Със заповед № РД-15-179 от 10.07.2029г. председателят на КЗЛД е разпоредил проверка по спазване и прилагане на Регламент 2016/679 и ЗЗЛД от жалбоподателя. В тази връзка на 13.08. и 14.08.2020г. служители на КЗЛД са изготвили констативни протоколи за проверените документи в дружеството и за проверката на камерите в търговския обект, където са направени записите. Жалбоподателят е приложил по електронен път описание на елементите, от които е изградена системата- л. 165 по делото, снимки на местата, където са монтирани камерите, и на местата, които попадат в техния обхват. Въз основа на тези доказателства екипът от проверяващите е издал констативен акт от 20.08.2020г., в който е посочено, че помещението, в което е разположен компютъра и мониторите за наблюдение в реално време, е обособено, заключено и достъп до него имат единствено служителите на [фирма], с което жалбоподателят има сключен договор за охрана. Ключът от помещението се съхранява при управителя на супермаркета, който лично го предоставя на охранителя, който е на смяна. Създаден е отделен потребителски профил за служителите на охранителното дружество с ограничени права за видеонаблюдение на кадри в реално време. Изтриването на старите записи става чрез припокриване при запълване на капацитета на двата твърди диска на компютъра. В допълнително писмо от 04.03.2021г. жалбоподателят е уточнил имената на лицата п- служители на [фирма],

които са извършвали охрана през м. 11.2019г. Конкретен график по дни от месеца към този момент вече не се съхранява.

Въз основа на така събраните данни, на заседание на КЗЛД на 02.06.2021г. по протокол № 23, т.6, жалбата на И. Е. Ц. е приета за допустима и е насрочено разглеждането ѝ в открито заседание, за което са уведомени страните. Преписката е разгледана на заседание на комисията на 21.07.2021г. по протокол № 31, т. 3 от дневния ред, въз основа на който е издадено и процесното решение. На заседанието пълномощникът на [фирма] е уточнил, че служителите на охранителната фирма нямат достъп и не могат да преглеждат записите от камерите пост фактум, а само и единствено в реално време. Същите ползват една парола и нямат персонална такава. Пълномощникът на [фирма] е уточнил, че неговите служители имат различни нива на достъп до системата за видеонаблюдение, като имат по-големи правомощия от тези на охранителите от [фирма]. В хода по същество комисията е приела жалбата за основателна като решението е взето с мнозинство 3:1 гласа. В резултат е издадено процесното решение, в което е прието, че няма спор относно публикуване на 10.11.2019г. на уеб сайта <http://drujba2.blogspot.com> на записи от охранителна камера на супермаркет „Т М.“ в [населено място],[жк], до [жилищен адрес] което се установява и от извършената от жалбоподателя вътрешна проверка съгласно протокол на л. 207-208. КЗЛД е приела, че тези записи съдържат образ на лицето – ЗС в настоящото производство, който се възпроизвежда на монитор в помещението за охрана в супермаркета в реално време в района на супермаркета – на площадката между магазина и заведението Siracusa B. I Gril, разположено в обособена част от сградата на супермаркета. Прави се съждение, че записите вероятно са направени от мобилно устройство, заснело монитора, визуализиращ образа от камерата, разположена на фасадата на магазина, отдясно над входа му, която е част от системата за видеонаблюдение на жалбоподателя. От таймера, разположен в горния ляв ъгъл на монитора, се установява, че видеонаблюдението в реално време е от 03.11.2019г. Според комисията видеонаблюдението е осъществявано от [фирма] на основание чл.6, §1, б. „е“ от ОРЗД, за което дружеството е въвело правила и политики, касаещи обработването на личните данни, осъществило е дейност по оценка на риска, сключило е договор с лице, обработващо личните данни във връзка с осъществяваната от него охрана. Същевременно не може да се установи по категоричен начин чий служител – на [фирма] или на [фирма] е извършил злоупотреба с достъпа си до мониторите на камерите, направили записите на 03.11.2019г. Тази злоупотреба обаче е извън легитимния интерес на дружеството и представлява нарушение на чл. 32, §4 от ОРЗД. Фактът, че злоупотребата е допусната, означава, че предприетите мерки за защита на личните данни не са били в достатъчна степен подходящи, за да гарантират адекватната защита на тези данни. Поради това жалбата е приета за основателна спрямо и двете дружества. Дадено е предписание като е отчетена тежестта на нарушението, оказаното съдействие на комисията от страна на жалбоподателя, засягане интересите на само едно лице, и предприемането на своевременни действия за преустановяване на нарушението.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт в оспорената част. Видно от обратна разписка на л. 123 от делото, оспореното решение е връчено на

жалбоподателя на 15.11.2021г., а жалбата е подадена на 29.11.2021г. съгласно транспортен етикет на л. 10. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по изложените по-долу съображения.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. КЗЛД е събрала всички необходими при разглеждане на спора по същество доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 36 от АПК, и е изследвала обективно всички факти като подробно е мотивирала изводите си в атакуваното решение. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че комисията не е изяснила относимите по делото факти в тяхната цялост. Напротив, в процесното решение е съобразена оценката на риска за правата на субектите на лични данни, представена от жалбоподателя, приетата от него политика за поверителност във връзка с видеонаблюдението, процедурата за видеонаблюдение и сключения договор с охранителната фирма [фирма] за обработване на лични данни. Посочените документи са отчетени като съществуващи, но не достатъчни, за да гарантират адекватна защита на личните данни. Неоснователни са и твърденията, че комисията е следвало да разпита охранителите, извършвали дейност по охрана през м. ноември 2019г., както и да поиска и прегледа записа от медията, в която е бил излъчен. Първото не е било възможно с оглед унищожаването на графика за дежурство на охранителите през м. ноември 2019г., от който би станало ясно кои охранители са били на работа на 03.11.2019г. в конкретния търговски обект, а второто е било ненужно, доколкото жалбоподателят не оспорва съдържанието на записа и факта, че е направен в негов обект. Горното се потвърждава от протокола за вътрешна проверка от 12.11.2019г., в който се посочва, че прилежащата към обекта външна площадка и стълбище съвпадат с тези от публикацията, и попадат в обхвата на заснемане на камерата на фасадата откъм входа на супермаркета, както и че е налице сходство между публикувания запис и наличния в дружеството. Не се споделя изложеното в жалбата и относно датата на извършване на нарушението. Процесното решение не представлява акт за установяване на административно нарушение по смисъла на ЗАНН и не е необходимо да съдържа такъв реквизит. Датата 03.11.2019г. е установена от КЗЛД като фигурираща на записа, от което е направен извод, че същият е направен на тази дата. Не се твърди, а е и неотнормимо дали тази дата съвпада с датата, в която онлайн медия е публикувала записа от видеокамерата, или с датата, на която е направен записът от монитора на охранителната камера. Тази дата има значение само относно установяване дали на същата е извършено логване от конкретни потребители и кои в системата за видеонаблюдение, в колко часа и за какъв период е станало това и какво е правено в системата през този период. Следва да се съобрази, че видно от т.3.4. от процедурата за видеонаблюдение за всеки отделен потребител се създава потребителски

акаунт с име и парола и различно ниво на достъп. Поради това е неотнормирано твърдението на жалбоподателя в преписката, че всички охранители са ползвали един и същ акаунт. Видно от същата процедура е, че потребител „Охрана“ може да извършва само локален преглед на видеофайлове в реално време без възможност за отдалечен преглед, преглеждане на записи след като са направени и сваляне на видеофайлове. Такива права има само потребител „Офис“ и потребител „А.“, които са служители на жалбоподателя, а не на охранителната фирма. Следователно служител на охранителната фирма е могъл да запише с мобилно устройство това, което вижда на монитора от съответната камера само на 03.11.2019г. След тази дата това е могло да стане само от служител на жалбоподателя със съответни права на достъп. Тези факти са могли да бъдат изяснени от жалбоподателя още на вътрешната проверка от 12.11.2019г., когато както записите от камерите, така и логовете на достъп в системата са били налични, а не изтрети. Поради това е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че КЗЛД му е възпрепятствала възможността да установи съдържанието на записите.

Не е налице и противоречие на оспорения акт с материалния закон. Съгласно дефиницията, дадена в [чл. 4, т. 1 от РЕГЛАМЕНТ \(ЕС\) 2016/679 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА](#) от 27 април 2016 година

относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, наричан по-долу „регламента“, лични данни са всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т.2 от регламента, което се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява. Следователно съдържащата се във видеозаписите от средствата за наблюдение информация за физическите лица, попада в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде физически идентифицирано. Обработването ѝ е възможно само при наличието на някое от условията по чл. 6, §1 от регламента. Правилно ответникът е приел, че в случая е налице условието на чл.6, §1, б. „е“ от регламента - обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Нарушен следователно не е чл. 6, §1 от регламента, а чл.5, §1, б. „б“ от същия – личните данни на ЗС са обработени по начин, несъвместим с легитимните цели на жалбоподателя, на б. „а“ – обработени са незаконосъобразно и недобросъвестно, и на б. „е“ – обработването им по този начин е вследствие на негарантирано подходящо ниво на сигурност на личните данни,

включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване. Отговорност за това носи жалбоподателя като администратор на личните данни, доколкото е негово задължението да въведе подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с регламента (чл. 24, §1 от него); и да предприеме стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора (чл. 32, §4 от него). Става въпрос за обективна, безвиновна отговорност, при която не се изследва кой конкретно служител на жалбоподателя е извършил злоупотреба с достъпа си до личните данни. Следва да се отбележи, че неизвършването на проверка към 12.11.2019г. (когато жалбоподателят е получил сведение за неправомерното обработване на личните данни на ЗС) на логовете на достъп в системата, респ. кой потребител в какъв начален момент и за колко време какво е правил в системата за видеонаблюдение, представлява нарушение на посочените по-горе приети от жалбоподателя организационни мерки. По този начин самият жалбоподател е отказал да изясни въпроса дали негов служител или служител на охранителната фирма се е логвал на 03.11.2019г. в системата, както и кой негов служител и на какво основание се е логвал в системата след тази дата до момента на публикацията в медията, посочена от ЗС.

Поради това правилно комисията е заключила, че администраторът носи отговорност и не може да докаже, че предприети от него организационни и технически мерки действително са подходящи да гарантират защитата на личните данни. В случая не става въпрос за поставяне на камери в стаята за видеонаблюдение, а за организация за спазване на вече утвърдените мерки. Не може да се сподели виждането, че жалбоподателят е освободен от това задължение с факта на приемане на тези мерки, защото: Първо, е администратор на лични данни и има самостоятелно задължение да осигурява тяхната поверителност без значение кой и по какъв начин има достъп до тях; Второ, същият е задължен да преразглежда и при необходимост да актуализира предприетите мерки; Трето, фактът че данните в поддържаната от него система за видеонаблюдение са от публични места в магазина му и не касаят чувствителна информация не означава, че не подлежат на защита и че могат да се използват за други цели, различни от легитимните, за които са събрани; Четвърто, по делото няма данни заснетото от камерите да съдържа данни за престъпление, респ. да има образувано досъдебно производство за разследване на такова, за чието разкриване записите да са послужили. Поради това правилно жалбата е приета за основателна.

Изборът на правомощие по чл. 58 от ОРЗД е въпрос на оперативна самостоятелност, като подлежи на съдебен контрол за законосъобразност само относно това дали са спазени пределите на оперативната самостоятелност. Съгласно чл. 169 от АПК при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове.

Оперативната самостоятелност е възможност да се избира измежду няколко възможни решения, всяко от които е законосъобразно, но в различна степен целесъобразно. В случая, правилно КЗЛД е избрала ефективна мярка - даване на предписание по отношение мерките за осигуряване на поверителност на събираните лични данни, като е изложила своите мотиви. Същите са съобразени с конкретните данни и съответстват на тежестта на нарушението. Правилно ответникът е съобразил, че нарушението е станало достояние на неограничен кръг лица чрез медия, което е оттегчаващо обстоятелство по смисъла на чл. 83, §2, б. „а“ от Регламента. Същевременно са съобразени и смекчаващите обстоятелства, че нарушението е извършено за първи път, спрямо едно лице. Поради това за ефективна е приета мярката по чл. 58, § 2, б. „г“ комисията да разпорежи на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на регламента. Предоставеният срок е разумен и достатъчен. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че тези мерки не са посочени, защото на дружеството не следва да бъде указвано как точно да постъпва - какви мерки да предприеме, тъй като посоченото зависи от възможностите на самото дружество и от конкретната организация на работата, като няма как да бъде указано какви да са конкретните разумни мерки. Видът им зависи изцяло от преценката на дружеството, но същите следва да осъществяват целта на закона - да защита на събираните лични данни и да гарантират обработването им в съответствие с целите, за които се събират, т. е. да препятстват извършване на нарушение като констатираното. Предвид изложеното процесното решение следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него – отхвърлена като неоснователна. При този изход на спора в полза на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лева. С оглед горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу т.1, 3 и 5 от Решение № ППН-01-1777/08.11.2021г. на Комисията за защита на личните данни като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни съдебни разноски в размер на 200 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: